gift kvinnas eganderätt", der i de senere Aar tillige har virket for andre Sider af Kvindesagen.

Fredrik Bajer.

Kunstnerinders Arbejder paa Foraarsudstillingen 1889.

Skjønt kvindelige Udstillere kun ere en lille Del i Forhold til deres mandlige Kolleger, findes der dog i den lille Flok Navne, som vi nok kunne være stolte af at nævne, og hvis Arbejder nok ere værd at blive udpegede og gjemte i de Menneskers Erindring, som have Tanke for og Kjærlighed til Kunst.

En Kunstnerbegavelse som Fru *Anna Anchers* er saa lødig, at mangen Kunstner, hvis ellers Mændene nære saa smaalige Følelser, nok kunde blive misundelig. Vi have ganske vist Malere, der fremtræde med større Bravour, nogle der gjøre mere Effekt, og andre der have løst vanskeligere maleriske Opgaver end Fru Ancher. Men vi have ikke mange, der eje den Hjærtets Enfoldighed, hvormed hun giver sig selv indtil det mindste Strøg i sine Billeder. For dem, som forstaa Kunst som noget af „det vidunderlige", er det en sand Nydelse at betragte hendes Arbejder, der altid virke som malede af den reneste Inspiration. Den danske Kunst kan være stolt af at eje et Billede, som hint Pastelhovede: „en gammel Kone", Kunstforeningen for nogle Aar siden kjøbte til sin Studiesamling. Paa samme Tid, som hun er den fine Iagttager, maler hun med en let, elegant Penselføring, uden nogen Sinde at nærme sig til det kolde, tillærte Sprog, som Rutinen giver. Hun udstiller i Aar et lille fortryllende Billede: *Aftenbøn*, en lille Pige paa Knæ foran sin Seng, hele den lille Skikkelse lige til den miniaturagtige Haarpidsk er henrivende, og den, der har Hjærte for Børn, vil ikke gaa dette Billede forbi, uden at medtage det Indtryk af Fred, som strømmer ud fra det.

Naar jeg fra Fru *Ancher* springer til Fru *Anthonore Christensen*, ville mange maaske synes, at disse to Kunstnerinder staa hinanden meget fjærnt, og det gjør de ganske vist ogsaa i